

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/18/2013
Identifikačné číslo spisu: 7009201035
Dátum vydania rozhodnutia: 10.10.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:7009201035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. P.M., bytom G., K., právne zastúpený JUDr. Františkom Kočkom, advokátom so sídlom Stropkovská 48, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10127/2009-1409 zo dňa 05. mája 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/77/2009-90 zo dňa 29. novembra 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/77/2009-90 zo dňa 29. novembra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 10127/2009-1409 zo dňa 05.05.2009, ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-18/2009-5334 zo dňa 20.01.2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozsudok odôvodnil tým, že v danej právnej veci ide podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 5/2011-77 zo dňa 15.12.2011 o preskúmanie právnej možnosti použitia dôkazných prostriedkov z trestného konania (zvukový a obrazový záznam) v administratívnom konaní. Ide v podstate o posúdenie zákonnosti a legálnosti dôkazu použitého v administratívnom konaní, ktorý bol zadovážený v konaní trestnom, a ktorého použitie v trestnom konaní požíva špeciálnu právnu ochranu tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 114 ods. 7 Trestného poriadku. Vychádzajúc z predmetného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky kľúčový právny význam pre posúdenie veci má posúdenie možnosti aplikácie ustanovenia § 227 ods. 1 zákona o služobnom pomere colníkov vo vzťahu k danému druhu dôkazu zadováženého v trestnom konaní. Podľa názoru krajského súdu ide o posúdenie dôležitej procesnoprávnej otázky a vec je potrebné opätovne posúdiť v správnom konaní aj po stránke dôkaznej. Výrovnanie sa s právnymi otázkami nastolenými nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 5/2011-77 je potrebné vykonať v samotnom administratívnom konaní, a to v celej procesnej šírke dvojinštančného konania pred orgánmi verejnej správy, uzavrel krajský súd.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/10/2012 zo dňa 05.06.2012 jednoznačne vyplýva, že bolo úlohou krajského súdu v predmetnom konaní sa v súčinnosti s účastníkmi konania vysporiadať s otázkou zákonnosti použitia obrazovo-zvukového záznamu získaného v trestnom konaní v konaní o prepustení colníka zo služobného pomeru. Krajský súd sa v konaní mal zaoberať zákonnosťou použitia obrazovo-zvukového záznamu získaného v trestnom konaní v konaní o prepustení colníka zo služobného pomeru a mal sa vysporiadať s právnou argumentáciou vo vzťahu k príslušným ustanoveniam zákona č. 200/1998 Z.z., Trestného poriadku, ako i zákona č. 166/2003 Z.z., upravujúcich právny rámec samotného použitia informačno-technických prostriedkov, čo však neurobil a zrušil rozhodnutie žalovaného.

Žalovaný poukazoval na to, že obrazovo-zvukový záznam mu sprístupnili orgány činné v trestnom konaní. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že vysporiadať sa s právnymi otázkami nastolenými Ústavným súdom Slovenskej republiky je potrebné vykonať v samostatnom administratívnom konaní, a to v celej procesnej šírke dvojinstančného konania. Zo spisového materiálu žalovaného predloženého súdu jednoznačne vyplýva a je dôkazne preukázateľné, akým spôsobom colné orgány predmetný dôkaz „obrazovo-zvukový záznam“ získali. Tento záznam im bol sprístupnený orgánmi činnými v trestnom konaní a žalovanému nie sú známe žiadne ustanovenia právnych predpisov, na základe ktorých by bolo použitie predmetných obrazovo-zvukových záznamov získaných v trestnom konaní v konaní vo veci služobného pomeru colníka v rozpore so zákonom. Bolo úlohou krajského súdu skúmať zákonnosť použitia obrazovo-zvukového záznamu z trestného konania v konaní o prepustení zo služobného pomeru colníka a vysporiadať sa s právnou argumentáciou v predmetnej právnej veci, a to nielen vo vzťahu k ich použitiu v konaní o prepustení zo služobného pomeru, ale aj vo vzťahu k ich sprístupneniu a získaniu pre účely tohto konania. Žalovanému neprináleží kontrolovať a hodnotiť postup orgánov činných v trestnom konaní pokiaľ ide o sprístupnenie predmetných záznamov. Ak by ich použitie v konaní o prepustení zo služobného pomeru žalobcu bolo v rozpore so zákonom, muselo by byť takisto nezákonné aj ich sprístupnenie orgánmi činnými v trestnom konaní, o čom však môže rozhodnúť iba súd.

Ďalej žalovaný namietal, že s ním predloženého spisového materiálu je možné jednoznačne zistiť, kto a pre aké účely obrazovo-zvukový záznam vyhotovil, ako i spôsob jeho získania a použitia pre konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka. Pokiaľ ide o zákonnosť použitia obrazovo-zvukového záznamu v konaní o prepustení zo služobného pomeru colníka je toho názoru, že v danom prípade bolo v konaní jednoznačne zistené a dôkazne preukázané, že obrazovo-zvukové záznamy boli vyhotovené orgánmi činnými v trestnom konaní na účely trestného konania a orgány činné v trestnom konaní ich v súlade so zákonom č. 166/2003 Z.z. poskytli, resp. sprístupnili colným orgánom na účely konania vo veci služobného pomeru.

Podľa žalovaného bol v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru obrazovo-zvukový záznam poskytnutý mu policajnými orgánmi použitý v súlade so zákonom, žalobca bol s týmto dôkazom riadne oboznámený a mal možnosť sa k nemu vyjadriť. S otázkou zákonnosti a právnej argumentácie legálnosti použitia obrazovo-zvukového záznamu získaného v trestnom konaní a použitého v konaní vo veci služobného pomeru colníka sa mal vysporiadať krajský súd tak, ako to uložil vo svojom uznesení Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že je nesporné, že Ústavný súd Slovenskej republiky výrokom svojho nálezu zo dňa 15.12.2011 vyslovil, že bol porušený čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v súvislosti s tým, že orgány verejnej správy a krajský súd použili ako dôkaz obrazovo-zvukový záznam získaný v trestnom konaní. Na str. 6 a 7 predmetného nálezu Ústavný súd Slovenskej republiky sa uvádza, že použitie informačno-technických prostriedkov bez predchádzajúceho súhlasu toho, komu sa zasahuje do súkromia v inom ako trestnom konaní je možné, iba ak je to nevyhnutné na zabezpečenie bezpečnosti štátu, obranu štátu, predchádzanie a objasňovanie trestnej činnosti alebo na ochranu práv a slobôd iných. Aj keď je colná správa oprávnená používať záznamy vyhotovené informačno-technickými prostriedkami, rozsah takéhoto oprávnenia je

obmedzený už uvedeným účelom uvedeným v zákone. Správne konanie o skončenie služobného pomeru colníka, ale ani občianske súdne konanie o preskúmanie rozhodnutia vydaného v takomto správnom konaní nie sú konaniami, v ktorých by bolo možné použiť záznam vyhotovený pomocou informačno-technických prostriedkov, keďže to odporuje účelu, na ktorý môžu byť takéto záznamy použité. Ak aj bol obrazovo-zvukový záznam vyhotovený v rámci trestného konania v súlade s Trestným poriadkom, sprístupnenie a použitie takéhoto záznamu v správnom konaní, predmetom ktorého bolo prepustenie sťažovateľa zo služobného pomeru colníka a v občianskom súdnom konaní, predmetom ktorého bolo preskúmanie rozhodnutí vydaných v správnom konaní, bolo nielen v rozpore s Trestným poriadkom, zákonom o ochrane pred odpočúvaním, zákonom o štátnej službe a Občianskym súdnym poriadkom, ale išlo aj o porušenie označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru. Vychádzajúc z uvedeného je možné prijať záver, podľa ktorého použiť záznam vyhotovený v trestnom konaní ako dôkaz v konaní o prepustení zo služobného pomeru a následnom občianskom súdnom konaní, predmetom ktorého je preskúmanie rozhodnutí vydaných v konaní o prepustení zo služobného pomeru v rámci správneho súdnictva je neprípustné, keď takýto postup odporuje dohovoru, Ústave Slovenskej republiky a zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V priebehu odvolacieho konania žalobca predložil uznesenie Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII Gv 34/09 - 17 zo dňa 25.09.2013, ktorým prokurátor podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvineným colníkom, medzi inými aj proti obvinenému 2) žalobcovi Ing. P.M., služobne zaradenému ako vedúci zmeny PCÚ Čierna nad Tisou, ktorí colníci boli uznesením vyšetrovateľa MVSR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Odboru inšpekčnej služby, 4. inšpekčného oddelenia Košice, zo dňa 08.12.2008 pod číslom CVS:SKIS-130/IS-4-V-2008 trestne stíhaní za zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v súbehu so zločinom podielníctva podľa § 20 k § 231 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože skutky nie sú trestným činom. Skutky žalobcu i ostatných obvinených priamo súvisia s výkonom služobných povinností a obsahovo sa prekrývajú s dôvodmi skončenia služobného pomeru.

Z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie nebolo zastavené z dôvodov podľa § 215 ods. 1 písm. a), c) Tr. por., t.j. že by bolo nepochybné, že sa skutok nestal, alebo, že by bolo nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Uznesenie o zastavení trestného stíhania je preto bez meritórneho vplyvu na skutky, pre ktoré bol s colníkmi skončený služobný pomer.

Najvyšší súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 17.09.2013 a dňa 10.10.2013. Žalobca sa opakovane nedostavil a znemožnil tak vykonanie svojho výsluchu na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd dospel k záveru, že v tak závažnej veci je nevyhnutné vykonať jeho výsluch na súde prvého stupňa. Výsluch žalobcu je potrebný na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia. V rámci výsluchu by mal zodpovedať aj otázky žalovaného.

Úlohou krajského súdu po tom, ako bol zrušený jeho rozsudok č. k. 6S/77/2009-40 zo dňa 11.03.2010 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/10/2012 zo dňa 05.06.2012 bolo preskúmať „či je právne prípustné pre účely zistenia porušenia služobnej disciplíny colníka alebo policajta, ktoré sa skutkovo prekrýva s dôvodným podozrením zo spáchania trestného činu, použiť v konaní o skončenie služobného pomeru obrazovo-zvukový záznam (ITP) získaný v jeho trestnej veci, v trestnom konaní z vyšetrovacieho spisu“. Táto otázka mala byť preskúmaná v dvojstupňovom súdnom konaní za účasti účastníkov konania. Zásadný význam tejto právnej otázky spočíva v tom, že v sporoch o prepustenie zo služobného pomeru policajtov a colníkov pre závažné porušenie služobnej prísahy sa pravidelne vyskytujú situácie, v ktorých skutok, pre ktorý je začaté trestné stíhanie je totožný s dôvodom prepustenia zo služobného pomeru, pričom v administratívnom konaní sú použité dôkazy z

trestného konania, vrátane obrazovo- zvykových záznamov, vyhotovených zo služobných priestorov polície a colných úradov, a to počas výkonu služby. Nemožnosť použiť tieto dôkazné prostriedky vedie k situácii, že osoby, u ktorých je spochybnená ich spoľahlivosť nemôžu byť prepustené zo služobného pomeru. Najvyšší súd v súčasnosti nemá možnosť obrátiť sa s prejudiciálnou otázkou na Európsky súd pre ľudské práva so žiadosťou o stanovisko k aplikácii Dohovoru, hoci v súčasnosti sa pripravuje protokol k Dohovoru, ktorý by mal takýto postup umožniť.

Úlohou krajského súdu bude postupovať v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/10/2012 zo dňa 05.06.2012, preskúmať zákonnosť použitia obrazovo-zvukového záznamu v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, a v novom konaní sa vysporiadať aj s predloženým listinným dôkazom a v ňom identifikovanými skutkami (vo vzťahu k žalobcovi), ako aj so skutkami vymedzenými v rozhodnutiach správnych orgánov.

Žalobca bol rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-18/2009-5334 zo dňa 20.01.2009 prepustený zo služobného pomeru pre dva skutky. Obrazový a zvukový záznam má priamy vzťah k prvému skutku. V danom prípade však žalobca bol aj v riadiacej funkcii a bol prepustený zo služobného pomeru aj z dôvodu, že „ďalej si menovaný colník nesplnil povinnosti nadriadeného, ktoré sú uložené v § 45 písm. a), c), d) a f) zákona č. 200/1998 Z.z., a to organizovať, riadiť, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených colníkov, vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností, viesť colníkov k služobnej disciplíne a zabezpečovať dodržiavanie príslušných právnych predpisov spojených z výkonom štátnej služby colníka, nakoľko dňa 31.10.2008 po vykonaní colnej kontroly cestujúcej mal vedomosť, že jemu podriadená colníčka po zistení colného priestupku u cestujúcej nepostupovala podľa § 72 a nasledujúcich ustanovení zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon a neprijal žiadne opatrenie, aby konanie napravil“. Tento skutok je taktiež nevyhnutné vyhodnotiť na základe obsahu administratívneho spisu. Zákonnosť postupu u každého z dvoch skutkov musí byť preskúmaná samostatne a samostatne vyhodnotená na základe obsahu spisu. Na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného je nevyhnutné pripojiť i vyšetrovací trestný spis.

Podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR II. ÚS 5/2011-77 „najvyšší súd na odvoláciu námietku sťažovateľa o neprípustnosti použitia obrazovo-zvukového záznamu z trestného konania v odôvodnení svojho rozsudku nijako nereagoval a s námietkou sa nevysporiadal, hoci táto mala pre posúdenie veci zásadný význam. Nezaujal teda žiadne stanovisko v otázke vzájomného vzťahu medzi ustanovením § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe na jednej strane a ustanoveniami § 114 Trestného poriadku a § 3 zákona o ochrane pred odpočúvaním na strane druhej. Z tohto aspektu je rozsudok najvyššieho súdu zjavne neodôvodnený a v konečnom dôsledku nepreskúmateľný, keďže nedáva dostatočnú odpoveď na sťažovateľom nastolenú rozhodujúcu právnu otázku. V podstate a primárne to znamená porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 ústavy.

Z uvedeného je zrejmé, že rozsudok najvyššieho súdu bol zrušený pre nedostatočné odôvodnenie postupu najvyššieho súdu z hľadiska Dohovoru. Najvyšší súd preto dopĺňa nasledovnú právnu argumentáciu.

K použitiu dôkazov z trestného konania v konaní o skončení služobného pomeru colníka najvyšší súd dospel k nasledovným zisteniam.

Ustanovenie § 114 ods. 7 Trestného poriadku obsahuje zákaz použitia vyhotovených obrazovo-zvukových záznamov v inej trestnej veci, ale neobsahuje (a ani iné ustanovenia Trestného poriadku neobsahujú) ustanovenie zakazujúce použiť dôkazy získané v trestnom konaní v iných konaniach, teda aj v správnom konaní o skončení služobného pomeru.

Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, ako aj z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že protiprávne konanie, ktoré bolo dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru colníka, a ktoré žalovaný kvalifikoval ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti, bolo preukázané úradným záznamom riaditeľa colného úradu, ktorý sa oboznámil so zvukovým a obrazovým

záznamom, ktorý mu sprístupnil vyšetrovateľ Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby, IV. inšpekčné oddelenie, a ďalším dôkazom bol úradný záznam zo dňa 13.03.2009 č. 7840/2009-5300-INT spísaný námestníkom riaditeľa colného úradu, z ktorého vyplýva, že sa oboznámil s dôkaznými materiálmi vyšetrovacieho spisu ČVS: SKIS-130/IS4-V-2008 a z neho zistil skutočnosti, ktoré boli dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru colníka.

Právna neprípustnosť použiť dôkaz v konaní o skončení služobného pomeru colníka získaný v trestnom konaní vedenom pre rovnaký skutok ako je dôvod skončenia služobného pomeru sa javí ako rozpor so zásadou ultima ratio. Konanie, ktoré nedosahuje intenzitu trestného činu (skutok nie je trestným činom), ale je nezlučiteľné s výkonom štátnej služby colníka by týmto spôsobom nemohlo by vôbec postihnuteľné či už v disciplinárnom konaní, alebo v konaní o skončení služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy.

Podľa § 114 ods. 7 Tr. por. v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej boli vyhotovené obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové záznamy, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva.

Ustanovenie § 114 ods. 7 Trestného poriadku obsahuje zákaz použitia vyhotovených obrazovo-zvukových záznamov v inej trestnej veci, ale neobsahuje (a ani iné ustanovenia Trestného poriadku neobsahujú) ustanovenie zakazujúce použiť dôkazy získané v trestnom konaní v iných konaniach, teda aj v správnom konaní o skončení služobného pomeru. Trestný poriadok upravuje postup v trestnom konaní a vzhľadom na predmet svojej úpravy nezasahuje do procesnej úpravy disciplinárneho konania a do konania o prepustení colníka zo služobného pomeru. Vzhľadom na uvedené východiská najvyšší súd nezistil, že ustanovenie § 114 ods. 7 Trestného poriadku by zúžilo rozsah použiteľných dôkazných prostriedkov v § 227 ods. 1, 2 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov. Trestná zodpovednosť colníka v prípade zneužitia právomoci verejného činiteľa má kvalitatívne iný charakter ako zodpovednosť za porušenie služobnej prísahy. Znaky skutkovej podstaty trestného činu sú detailnejšie (zásada nullum crimen). Služobná prísaha je vymedzená všeobecne. Prekrýva sa s požiadavkou spoľahlivosti (§ 2 ods. 3 písm. c) zák. č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov), ktorá musí byť u colníka zachovaná počas celého výkonu služby, tzn. či u colníka trvajú skutočnosti, ktoré dávajú záruku riadneho výkonu služby. Je potrebné zdôrazniť, že služobnej prísaha podliehajú iba osoby, ktoré ju dobrovoľne zložili. V zmysle § 227 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z.z. z okruhu použiteľných dôkazných prostriedkov možno vylúčiť iba tie, ktoré nie sú v súlade s právnymi predpismi. Senát najvyššieho súdu rozpor s ust. § 114 ods. 7 Trestného poriadku nezistil. Trestný poriadok tu používa pojem „v inej trestnej veci“. Súčasne nezistil rozpor so zákonom č. 166/2003 Z.z. o ochrane pred odpočúvaním, keďže podľa § 1 ods. 2 „tento zákon sa nevzťahuje na použitie informačno-technických prostriedkov v trestnom konaní podľa osobitného zákona“.

Pokiaľ ide o rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25.06.1997 Halfordová proti Spojenému Kráľovstvu, senát zistil, že sťažnosť sa týkala porušenia článku 8 Dohovoru v súvislosti s odpočúvaním hovorov uskutočnených zo služobného a z domáceho telefónu sťažovateľky - policajnej dôstojníčky. Uvedený rozsudok EŠLP sa skutkovo odlišuje od predmetu konania v tom, že sťažovateľka nebola podozrivá zo spáchania trestnej činnosti a porušovania služobnej prísahy. Nebol teda naplnený zákonný dôvod na odpočúvanie a nebol daný ani súhlas súdu na takýto postup. Išlo o postup mimo trestného konania a bez príkazu súdu. Zo služobného a domáceho telefónu sťažovateľa uskutočňovala i súkromné hovory.

V prípade žalobcu je však súvislosť obrazového a zvukového záznamu so zásahom do práv jednotlivca na rešpektovanie jeho súkromného života sporná. Vyhotovenie obrazovo-zvukového záznamu nebolo spojené so vstupom do obydľia, týkalo sa služobných priestorov, určených na vykonávanie služobných úkonov, záznamy boli uskutočnené počas výkonu služby, na základe príkazu sudcu. Použitím záznamov

v konaní o skončenie služobného pomeru nie je osvedčený zásah do súkromia, pretože toto konanie je neverejné a jeho dôsledkom rovnako nie je zásah do súkromia, ale skončenie služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy. Senát najvyššieho súdu preto konštatuje, že na základe obsahu spisu nezistil interferenciu použitia obrazovo-zvukového záznamu s čl. 8 Dohovoru. Ide o zásadnú právnu otázku zachovania funkčnosti mechanizmu služobnej prísahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.